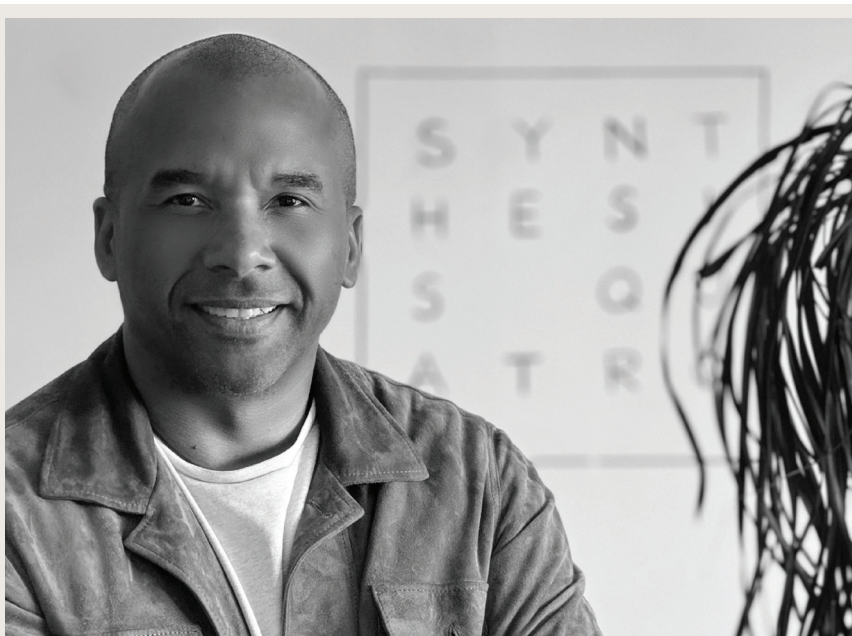

ALEKSANDAR OSEI-LARTEY: ZA MENE KAO ARHITEKTU JE NAJVAŽNIJE DA IMAM INSPIRACIJU, A PRONALAZIM JE U NAJRAZLIČITIJIM STVARIMA

Po prirodi sam esteta i obraćam pažnju na sve detalje koji me okružuju. Volim da postavljam sebi izazove u kojima se borim sa samim sobom i pokušavam da spojim i implementiram nespojivo.

Aleksandar Osei Lartey je rođen 1978 godine u Novom Sadu. Vlasnik je i osnivač SQ, osnovan 2005 godine. Svojom vizijom jedinstvenih ideja i unikatnog dizajna postigao je da danas SQ nije samo dizajn studio već profesionalna arhitektonska kompanija koja obezbeđuje svojim klijentima pun opseg usluga i efikasna rešenja za sve na jednom mjestu. 2014. godine proširuje poslovanje kompanije na tržište Bliskog Istoka, gdje je veći broj referentnih projekata izveden u Dohi, Qatar. SQ danas broji više od preko 500 uspješno završenih projekta širom svijeta. A posebno je ponosan na svoj tim koji broji preko 20 članova tima. Od početka rada kompanije, njen menadžment je bio vođen vizijom jedinstvenih ideja i unikatnog dizajna sa ciljem da zadovolji i ima sluha za sve potrebe potrošača na tržištu na kome posluju. SQ obezbeđuje svojim klijentima profesionalnu uslugu u svim aspektima poslovanja kompanije zahvaljujući konstantnoj obuci i razvoju kapaciteta svog osoblja, stimulišući kreativnost i timski rad zaposlenih, kroz praćenje najnovijih trendova industrije, i njegujući svoju saradnju sa pažljivo odabranim krugom partnera. U svakom koraku poslovanja kompanije, predanost menadžmenta i zaposlenih u SQ-u osigurat će da rezultat rada u potpunosti zadovolji i čak prevaziđe očekivanja klijenta - pružajući efektna arhitektonska rešenja na tržištu dekoracije na jednom mjestu.

Aleksandar Osei-Lartey je naš sagovornik u ovom boju časopisa m-Kvadrat. Sa Aleksandrom smo razgovarali o ljubavi prema arhitekturi, trenutnim projektima, arhitekturi u Srbiji kao i planovima za budućnost.

M-KVADRAT: Za početak recite nam ko je Aleksandar privatno, a ko poslovno?

ALEKSANDAR: Hmm, vrlo interesantno pitanje! Iako ja možda nisam osoba koja će dati najbolji odgovor na ovo pitanje, pokušaću. Privatno sam velik ljubitelj prirode, osoba koja voli sport i popriličan sam ekscentrik, ako bih mogao tako da se izrazim. I poslovno i privatno sam entuzijasta koji teži da svoje ideje i rad nesebično deli sa svima, i to mi čini posebno uživanje. Volim dizajn, i ja kao pojedinac i kao vlasnik firme trudim se da učestvujem u svim sferama dizajna - od arhitektonskog projektovanja, dizajna eneterijera, pa do industrijskog dizajna.

M-KVADRAT: Otkud ljubav prema arhitekturi?

ALEKSANDAR: Iskreno ne bi znao da vam kažem tačan razlog, verovatno iz moje potrebe da budem inovator i ispitujem granice mogućeg. Kao mali nisam planirao da budem arhitekta i da se bavim projektovanjem i

INTERVJU: Aleksandar
Osei-Lartey, mast.ing.arh.
Synthesis Quatro, Srbija

dizajnom. Želeo sam da budem pilot borbenog aviona, ali mi je ta želja bila potpuna utopija u vremenu u kom smo živeli. Ipak, ispostavilo se da je dobro što se moj dečački san nije ostvario, jer sam pacifista. Ljubav prema arhitekturi se javila iznenada, jer sam oduvek voleo i želeo da svoje ideje pretvaram u realnost, a arhitektura je bila put kojom je moja mašta postajala realnost i to mi se dopadalo. Dopada mi se i sada, jednako koliko i tada, ta strast nikada nije prestala.

M-KVADRAT: Kako je krenula vaša priča u svijet arhitekture?

ALEKSANDAR: Bio sam poprilično nestašno dete i mangup kao mladić. **Moje opredeljenje da se bavim arhitekturom je defintivno promenilo tok mog života i samom sebi sam na tome najviše zahvalan.** Ta priča oko arhitekture se pokrenula kao lavina, samo je jedan dan u toj mladoj glavi nešto kliknulo. I danas sam zahvaljujući tom "kliku" tu gde jesam.

Na samom početku studija bilo mi je poprilično teško snaći se u moru nekih novih infomacija, novih predmeta na fakultetu, tehničkog crtanja o kom nisam znao bukvano ništa... Ali sam čovek koji uživa u izazovima, pa sam se studija prihvatio kao da su jedan zanimljiv izazov, što se ispostavilo kao tačno.

M-KVADRAT: Imate svoj biro, pa nam recite više.

ALEKSANDAR: Da, da imam svoj biro koji je prošle godine proslavio punoletstvo! Nastao je mojom idejom, da u mom stanu, zajedno sa još troje prijatelja i kolega otvorimo studio za projektovanje sada već davne 2005. Bilo nam je poprilično teško i zahtevno s obzirom na to da niko od nas nije imao nikakva saznanja o privatnom biznisu. **Zarađivali smo 50 eura mesečno koje smo delili na 4 dela i tako punih 18 meseci, dok nam se nije desio prvi veći projekat.** Neko bi odustao već u prvih godinu dana, s obzirom na to da je to i tada bila mizerija od neke plate. Ponosan sam na sve nas što smo izdržali. Nažalost,

S Y N
H E S I
S Q U
A T R O

Arhitektura 90-tih u Srbiji - komotno mogu reći nije ni bila arhitektura – to više predstavlja nedefinisana urbana tkiva i mikrolokacije koje su zidane po nekom planu bez jasno definisanih parametara i estetskih obrisa arhitekture kako bi to stvarno trebalo i biti. Tih godina, reklo bi se, da su investitori projektovali zgrade, bez puno uticaja arhitekta na samu arhitekturu i funkcionalnost, kulturnu baštinu, genius loci itd...
Naravno, čast izuzecima i arhitektama koje su uspele da se izbore za svoje projekte i izvedu ih onako kako su i zamišljeni bez uticaja investitora, ali znam da ih je vrlo malo i da su oni koji su uspeli imali ozbiljne borbe sa klijentima.

razvojili smo se 2014. i svako je otišao nekim svojim profesionalnim putem. To su bila jako teška vremena, kako za mene, tako i za moje bivše partnere, ali i tu smo se izborili i jako mi je drago što smo svi uspeli da napravimo nešto u našoj profesiji.

M-KVADRAT: Na kojim projektima trenutno radite, a koji su u najavi?

ALEKSANDAR: Mi smo vrlo specifičan studio. Radimo bukvalno u svim delovima sveta - trenutno smo aktivni na GCC marketu, Evropa - Švajcarska i Hrvatska, kao i u Americi (NY) - tu smo relativno novi i

u povelju. Ono što je specifično za nas je da se bavimo i projektovanjem i izvođenjem naših projekata, tako da nismo klasičan arhitektonski studio. Čak radimo izvođenje i montaže na drugim krajevima sveta, i poprilično smo se izveštili u tome.

M-KVADRAT: Kako izgleda jedan vaš radni dan?

ALEKSANDAR: Moj radni dan počinje treningom, koji mi zaista pomaže da razbistim glavu i probudim telo. Treninzi su neizostavni deo mog svakog dana. Nakon dolaska u kancelariju kreće jedna dinamika koja meni izuzetno prija. Prolazim sa zaposlenima kroz

zadateke od prethodnog i tog dana, komentarišemo, raspravljamo, razmišljamo zajedno... Neretko nam se mišljenja ne slažu, bude tu i konstruktivnih prepirki i rasprava, ali sve to ide u rok službe, narodski rečeno. Nakon toga uglavnom kreću sastanci što sa klijentima, što sa dobavljačima. A onda sledi meni omiljeni deo dana, odlazak na teren... Sa uživanjem posmatram šta smo sve uspeli da napravimo, razmatram šta bismo mogli da uradimo bolje, gde smo možda pogrešili, i šta sam naučio za sledeći projekat...

M-KVADRAT: Šta je za vas najvažnije za jednog arhitektu?

ALEKSANDAR: Za mene kao arhitektu je najvažnije da imam inspiraciju, a pronalazim je u najrazličitijim stvarima. Po prirodi sam esteta i obraćam pažnju na sve detalje koji me okružuju. Volim da postavljam sebi izazove u kojima se borim sa samim sobom i pokušavam da spojim i implementiram nespojivo. Vrlo je važno imati i klijente koji su otvoreni ka mojim idejama i dozvoljavaju mi da se igram elementima, materijalima, prostorom... mislim da je ovakvim pristupom posao arhitekta pravo uživanje.

M-KVADRAT: Koji su najčešći izazovi/problemi s kojima se susrećete u radu?

ALEKSANDAR: Ovde bih mogao odgovoriti jako

Mi smo vrlo specifičan studio.

Radimo u svim delovima sveta - trenutno smo aktivni na GCC marketu, Evropa - Švajcarska i Hrvatska, kao i u Americi (NY) - tu smo relativno novi i u povoju. Ono što je specifično za nas je da se pored projektovanja bavimo izvođenjem projekata, tako da nismo klasičan arhitektonski studio.

Čak radimo izvođenje i montaže na drugim krajevima sveta, i poprilično smo vešti u tome.

opširno, ali potrudicu se da svedem to na suštinu. **Uglavnom izazovi u grubo na 2 grupe:**

1. Izazovi prilikom projektovanja
2. Izazovi prilikom izvođenja

Prilikom projektovanja imamo velike izazove kako dobro povezati funkciju (kao prioritet) i dobar dizajn, nije uvek ono što je lepo dizajnirano i funkcionalno pa je potrebno usaglasiti ta dva momenta. Dalje prilikom izvođenja kasnije imamo ozbiljnu

koordinaciju i "borbu" sa klijentima - jer uvek treba da bude brzo, jeftino i kvalitetno. Naravno svi znamo da je ova "trilema" jedna čista utopija, nemoguće je sve tri stvari povezati kako treba u jednu harmoniju. Takođe jako bitan segment izvođenja je da je klijent tu i prisutan da zajedno sa nama prati ceo proces kako bi i ono sto je isprojektovano na izvođenju-terenu usavršili, jer svima koji se bavimo ovim poslom dobro je poznato da papir trpi sve, s'tim da

kada dođe do izvođenja dolazimo do situacija koje se stanjem na terenu moraju promeniti i usaglasiti sa izvedenim stanjem kako bi nešto izgledalo kao projektovano ili barem približno tako.

M-KVADRAT: Prema vašem mišljenju kakva je arhitektura u Srbiji?

ALEKSANDAR: Vrlo teško pitanje. Ne znam kako bih odgovorio na ovo pitanje s obzirom na to da sebe ne smatram kritičarem arhitekture, ali ću dati moje iskreno viđenje svaga što se dešavalo u proteklih 20-30 godina u Srbiji, a i šire na prosotorima bivše Jugoslavije. Arhitektura 90-tih u Srbiji - komotno mogu reći nije ni bila arhitektura – to više predstavlja nedefinisana urbana tkiva i mikrolokacije koje su zidane po nekom planu bez jasno definisanih parametara i estetskih obrisa arhitekture kako bi to stvarno trebalo i biti.

Tih godina, reklo bi se, da su investitori projektovali zgrade, bez puno uticaja arhitekta na samu arhitekturu i funkcionalnost, kulturnu baštinu, genius loci itd... Naravno, čast izuzecima i arhitektama koje su uspele da se izbore za svoje projekte i izvedu ih onako kako su i zamišljeni bez uticaja investitora, ali znam da ih je vrlo malo i da su oni koji su uspeli imali ozbiljne borbe sa klijentima. Poslednjih nekoliko godina je osetno da se menja klima u pogledu na arhitektonsko projektovanje kako na eksterijer, tako i na enterijer, pa se nadam da ćemo u narednim godinama malo tranzitirati.

M-KVADRAT: Za kraj, imate li neku poruku za naše čitatelje?

ALEKSANDAR: Poruka bi se odnosila na mlade kolege, studente, one koji tek prave prve korake u svet arhitekture: Voleo bih da citiram Denzel Washington-a sa jednom njegovom izjavom koja nosi u sebi ozbiljnu poruku generano za životni stav prema profesiji: **"Dreams without goals are just dreams. And ultimately, they fuel disappointment. On the road, to achieving your dreams, you must apply discipline but more importantly, consistency because without commitment you'll never start, but without consistency, you'll never finish."** D.W.

"Mladi treba da sanjaju i da vijaju svoje snove na tom putu koji je neizvestan i pun uspona i padova, ali bez obzira na sve potrebno je da daju sve od sebe u procesu usavršavanja, jer završetak fakulteta je ustvari tek početak sa nekim minimalnim znanjem šta ih sve čeka u praksi i realnom životu sa našom profesijom." ,Pratite svoje ideje, ne dozvolite da vam ih drugi nameću.

Pokušajte da oformite sopstveni stil, jer će on izgraditi vaš identitet i zaštititi integritet, **BUDITE PROFESIONALNI i trudite se da UČITE NA SVAKOM KORAKU** pogotovo na izvođenju projekata, jer samo tako i isključivo tako se postaje profesionalanac. Biće mnogo uspona i padova s'tim da je to sastavni deo puta kojim se mora proći da bi ostavili neizbrisiv trag u našoj profesiji.

